

Arrest

nr. 287 894 van 21 april 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ABDUL
Borsbeeksebrug 34/1
2600 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 7 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. ABDUL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Pakistan, hebt u de Pakistaanse nationaliteit en bent u Shijiet. Uw vader is Shijiet en uw moeder is Soenniet. U wilde huwen met uw nicht, dochter van de zus van uw moeder. Zij is Soenniet. Uw moeder vroeg ooit haar hand maar haar familie weigerde dat omwille van uw geloof. Jullie zouden nadien toch zonder toestemming zijn gehuwd in 2008 en jullie woonden later ondergedoken in Karachi. Op een dag zou u daar in de Bazaar de broer van uw vrouw hebben gezien. Uit angst besloot u toen Pakistan te verlaten. Iemand zou dan in de periode voor uw vertrek paspoorten hebben geregeld voor jullie beiden. U verliet begin 2018 Pakistan en u reisde via het Midden-Oosten naar

Spanje, Nederland en dan België waar u een verzoek tot internationale bescherming indiende op 26 april 2018. Ter staving legt u medische stukken neer betreffende uw zoon die zwaar gehandicapt is. Er werd op basis van die handicap een procedure tot medische regularisatie ingediend. In december 2021 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat aan uw verklaringen geen geloof kon worden gehecht. U ging in beroep en in april 2022 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uw beroep verworpen.

Op 25 mei 2022 diende u, zonder België te hebben verlaten, een nieuw verzoek om internationale bescherming in. U verwijst naar de medische situatie van uzelf, uw vrouw en uw kinderen. Verder voegt u geen nieuwe elementen toe aan uw verzoek, noch legt u enige nieuwe documenten voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Bij het indienen van uw tweede verzoek om internationale bescherming geeft u meermaals te kennen dat u medische verzorging nodig heeft. In de vragenlijst “bijzonder procedure noden” van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), geeft u aan last te hebben van hoest. Maar u had medicijnen en dus was er geen probleem (zie vragenlijst “bijzonder procedure noden” van 12 september 2022). In de “verklaring volgend verzoek” geeft u verder aan dat u ziek bent en spuiten kreeg in uw schouder en rug. Daarnaast hebt u ademhalingsproblemen (zie verklaring volgend verzoek vraag 13). Maar het CGVS stelt vast dat u op alle door u gestelde vragen in de “verklaring volgend verzoek” hebt kunnen antwoorden en dat u uw problemen goed uiteen hebt kunnen zetten. Hoewel u blijk geeft van verschillende medische problemen in uw familie, voor uzelf, uw vrouw en kinderen (zie verklaring volgend verzoek vraag 13 – 24 van 12 september 2022), kan het CGVS niet vaststellen dat dit u verhinderd zou hebben om op de vragen te antwoorden. In elk geval legt u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming geen documenten neer ter staving van de medische issues binnen uw familie, noch enige documenten die zouden aangeven dat het voor u specifiek moeilijk of onmogelijk is om in het kader van uw verzoek de vragen gesteld in de “verklaring volgend verzoek” grondig te beantwoorden. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt het CGVS in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart het CGVS het verzoek niet-ontvankelijk. In voorliggend geval moet echter worden vastgesteld dat uw huidige verzoek volledig steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet en die absoluut ongeloofwaardig werden bevonden, een vaststelling die in beroep door de RvV bevestigd werd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek en staat de beoordeling ervan vast.

Eenzijds moet het CGVS vaststellen dat u opnieuw verwijst naar voorgaande verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste verzoek die echter op geen enkele wijze geloofwaardig werden beschouwd. U tracht ook op geen enkele concrete wijze aan te halen waarin het CGVS verkeerd was in zijn vorige beoordeling, noch geeft u enige uitleg voor afgelegde ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen, noch legt u nieuwe stukken voor die uw voorgaande verklaringen zouden kunnen rechttrekken. Uw tweede verzoek is dan ook niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Anderzijds moet het CGVS vaststellen dat u eveneens opnieuw verwijst naar de moeilijke medische omstandigheden voor u en uw familieleden. Daarbij stelt het CGVS vooreerst vast dat u nog steeds geen zicht geeft op uw precieze identiteit, reden van vertrek, asielmotieven, periode van vertrek en andere zaken, zoals door het CGVS in de beslissing gemotiveerd in het kader van uw eerste verzoek. Aldus is het CGVS niet in staat om de precieze omvang van deze medische problemen juist te kaderen. Daarnaast legt u geen nieuwe documenten neer om deze situatie precies uit te klaren. Gezien de ernst

van de beweerde problemen kan aangenomen worden dat u gemakkelijk stukken zou kunnen voorleggen. Verder is het opmerkelijk dat enkel u en niet uw vrouw en kinderen een nieuw verzoek om internationale bescherming indienen, wat doet vermoeden dat de situatie misschien niet helemaal is zoals u ze tracht voor te doen. Wat er ook van zij, dit gegeven staat los van jullie asielrelaas en u gaf in het kader van uw eerste verzoek zelf aan dat u een verzoek tot medische regularisatie indiende bij de Belgische instanties daarvoor bevoegd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie **EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2021** beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_situation.pdf of https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_pakistan_security_situation_20211027.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar in het algemeen op enkele lokale uitzonderingen na heeft verdergezet. Zo is er in Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten voor het jaar 2020. De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020-2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft, waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld. Daarnaast, gezien uw verklaring dat u jarenlang in Karachi, Sindh verbleef, dient in casu ook de veiligheidssituatie in de provincie Sindh te worden beoordeeld.

De provincie Punjab, gelegen in het oosten van Pakistan, wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. De Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) zijn actief in de provincie. Voorts blijkt dat anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig zijn in Punjab.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie de dichtst bevolkte regio van Pakistan is en ruw geschat 110 miljoen inwoners heeft, waarvan meer dan de helft in rurale gebieden leeft. Volgens ACLED werden er in 2020 33 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode 7 aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden. PICSS registreerde voor deze periode 10 incidenten. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 82 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 11 en PICSS van 26 veiligheidsincidenten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Hoewel er een lichte stijging was van het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in 2020 en 2021, bleef het totaal aantal slachtoffers in de gehele provincie beperkt.

Verder wordt melding gemaakt van veiligheidsoperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van militante organisaties gearresteerd of gedood werden. In 2021 werden verschillende leden van militante organisaties met oorsprong in Afghanistan die verantwoordelijk waren voor een aantal aanslagen in 2020, gearresteerd door de CTD. Het gros van de in Punjab geregistreerde incidenten vond plaats in Lahore, de provinciale hoofdstad van Punjab en de tweede grootste stad van het land en in Rawalpindi.

Er wordt geen melding gemaakt van een interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Punjab. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De provincie Sindh is gelegen in het zuidoosten van Pakistan. Sinds het najaar van 2013 is er in Sindh een veiligheidsoperatie aan de gang, die vooral toegespitst is op de hoofdstad Karachi. Deze operatie is gericht op het bestrijden van vier categorieën van gewelddadige groeperingen die betrokken zijn bij het geweld in de stad: de Pakistaanse Taliban, sektarische gewapende groeperingen, gewapende vleugels van etno-politieke partijen en criminele bendes. Aan de Rangers werden 'speciale bevoegdheden' toegekend om de verscheidenheid aan geweld aan te pakken.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat verschillende militante groeperingen met name TTP en Lashkar-e Jhangvi (LeJ) aanwezig zijn in de provincie Sindh, voornamelijk in de rurale gebieden. Voorts blijkt dat in 2020 verschillende Sindhi-separatistische en nationalistische bewegingen allianties zijn aangegaan met hun evenknieën in Balochistan. Ze bieden elkaar ondersteuning bij operaties en trainingsfaciliteiten. In juli 2020 wordt de opkomst van een nieuwe beweging, de Mohajir Freedom Fighters (MFF) gerapporteerd. Criminele activiteiten vormen een uitdaging voor de politiediensten in Sindh.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de provincie Sindh ruw geschat 47,9 miljoen inwoners heeft, waarvan er 20 à 25 miljoen in de stad Karachi woonachtig zijn. Volgens ACLED werden er in 2020 52 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode 18 aanvallen die door gewapende

groeperingen uitgevoerd werden en PICSS telde ook 18 incidenten. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 37 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 10 en PICSS van 47 veiligheidsincidenten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Sindh in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. De terroristische incidenten waren religieus of nationalistisch van aard en ze vonden meestal plaats in Karachi. Het totaal aantal slachtoffers in de gehele provincie bleef beperkt. Het merendeel van de gewelddaden die in de provincie Sindh plaatsvinden is bovendien voornamelijk doelgericht van aard, waarbij overwegend de Pakistaanse veiligheidsdiensten (o.a. Rangers), maar ook burgers gevisieerd worden. De TTP zou verschillende "sleeper cells" in de provincie hebben, maar in 2021 werd gerapporteerd dat de overheden verschillende leden van TTP arresteerden of doodden.

Er wordt geen melding gemaakt van een interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Sindh.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Sindh met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Sindh dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Sindh in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Sindh een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Sindh. U gaf in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming aan dat u in Karachi kon werken, een woning kon huren en dat twee kinderen van u er in het ziekenhuis zijn geboren. U kon met uw gehandicapte kind naar de dokter gaan. En ook al gaf u te kennen dat u moeilijk toegang had tot betere gezondheidszorg in de ziekenhuizen, doet dit geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling dat u geen bewijs levert dat u specifiek geraakt zou worden door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld in Sindh. In het kader van uw tweede verzoek verwijst u nogmaals naar de dure behandeling van uw kind in geval van terugkeer naar Pakistan, maar ook hier geeft het CGVS opnieuw aan dat u vroeger in Pakistan kon werken en een woning huren, evenals blijkbaar toegang had tot de gezondheidszorg. Aangezien u zelf aangeeft dat u ook in België zou willen werken en zorg dragen voor uw gezin (zie verklaring volgend verzoek vraag 21), geeft aan dat u de wil hebt om een oplossing te zoeken en te gaan werken om de nodige financiering te regelen voor uw gezin en haar zorgen. Daarnaast beschikt het CGVS niet over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om

internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in wat zich voordoet als een enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht en samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen laat op zich niet toe om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.4. Verzoeker houdt bij zijn volgend verzoek om internationale bescherming vast aan zijn initiële asielrelaas en verwijst naar de medische situatie van hemzelf, zijn vrouw en zijn kinderen.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

“In voorliggend geval moet echter worden vastgesteld dat uw huidige verzoek volledig steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet en die absoluut ongeloofwaardig werden bevonden, een vaststelling die in beroep door de RvV bevestigd werd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek en staat de beoordeling ervan vast.

Eenzijds moet het CGVS vaststellen dat u opnieuw verwijst naar voorgaande verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste verzoek die echter op geen enkele wijze geloofwaardig werden beschouwd. U tracht ook op geen enkele concrete wijze aan te halen waarin het CGVS verkeerd was in zijn vorige beoordeling, noch geeft u enige uitleg voor afgelegde ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen, noch legt u nieuwe stukken voor die uw voorgaande verklaringen zouden kunnen rechtzetten. Uw tweede verzoek is dan ook niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Anderzijds moet het CGVS vaststellen dat u eveneens opnieuw verwijst naar de moeilijke medische omstandigheden voor u en uw familieleden. Daarbij stelt het CGVS vooreerst vast dat u nog steeds geen zicht geeft op uw precieze identiteit, reden van vertrek, asielmotieven, periode van vertrek en andere zaken, zoals door het CGVS in de beslissing gemotiveerd in het kader van uw eerste verzoek. Aldus is het CGVS niet in staat om de precieze omvang van deze medische problemen juist te kaderen. Daarnaast legt u geen nieuwe documenten neer om deze situatie precies uit te klaren. Gezien de ernst van de beweerdde problemen kan aangenomen worden dat u gemakkelijk stukken zou kunnen voorleggen. Verder is het opmerkelijk dat enkel u en niet uw vrouw en kinderen een nieuw verzoek om internationale bescherming indienen, wat doet vermoeden dat de situatie misschien niet helemaal is zoals u ze tracht voor te doen. Wat er ook van zij, dit gegeven staat los van jullie asielrelaas en u gaf in het kader van uw

eerste verzoek zelf aan dat u een verzoek tot medische regularisatie indiende bij de Belgische instanties daarvoor bevoegd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Er zijn geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van dit tweede verzoek om internationale bescherming.

Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem beweerde vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Waar verzoeker te kennen geeft dat zijn zoon niet wordt vermeld in de bestreden beslissing gaat verzoeker eraan voorbij dat wel degelijk werd verwezen naar de moeilijke medische omstandigheden voor verzoeker en zijn familieleden waardoor verzoekers zoon hier ook onder valt.

Verzoeker gaat met zijn betoog omtrent zijn medische situatie en deze van zijn zoon volstrekt voorbij aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker nog steeds geen zicht geeft op zijn precieze identiteit, redenen van vertrek, asielmotieven, periode van vertrek en andere zaken, zoals door het Commissariaat-generaal in de beslissing had gemotiveerd in het kader van verzoekers eerste verzoek. Bijgevolg is het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht niet in staat om de precieze omvang van deze medische problemen juist te kaderen.

Verzoeker geeft te kennen dat er bij zijn eerste verzoek om internationale bescherming geen bescherming werd gevraagd op basis van medische elementen waardoor het thans nieuwe elementen zijn in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming. Verzoeker gaat er evenwel aan voorbij dat de nieuwe elementen die in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming worden bijgebracht van aard dienen te zijn dat zij de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

Hoewel verzoeker thans in het verzoekschrift aanvoert dat de ziekte van zijn zoon laattijdig werd vastgesteld in zijn land van herkomst waardoor hij mentale retardatie heeft opgelopen en hiervoor een strikt en intensieve opvolging en behandeling volgt in het universitaire ziekenhuis van Gent, sinds de aankomst van het gezin in 2018 bij gebreke waaraan zijn leven in gevaar komt, stelt de Raad vast dat verzoeker hiervan nooit eerder melding maakte. Het is de Raad niet duidelijk op basis waarvan verzoeker meent dat hij omwille hiervan een nood heeft aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Hetzelfde moet worden gesteld waar verzoeker aanvoert dat ook zijn situatie lichtzinnig wordt opzijgeschoven en onvoldoende ernstig genomen, en hij zijn medische problematiek nader toelicht. Ook voor wat verzoeker zelf betreft is het de Raad niet duidelijk op basis waarvan verzoeker meent dat hij een nood heeft aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker geeft desbetreffend in het verzoekschrift ook geen enkele verdere toelichting, noch brengt hij enig stavingsstuk bij.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoeker werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF